

"ÁABIÄEKY" MOJE, VZPAMATUJTE SE!

Ášter½, 27 kvÄten 2014

Myslím, Áe to bylo „pÄmed dávnými léty“, v roce 1949, kdy americká velvyslankynÄ v Itálii pouÁila v jednom svém projevu zajímavý pÄíklad. PÄíklad pomalého a postupného deptání, udeptání aÁ k smrti…Uvedla experiment, nÄmÁ hodili Áábu do dábanu s témÄÄ vaÄící vodou. Áába okamÄitÄ vyskoÁila. To byla první Äást. Potom ji d studené a tu pomalu zahÄívali...

Tentokrát Áába zprvu spokojenÄ plavala, potom malátnÄla, aÁ nakonec - kdyÁ voda dosáhla téÁe teploty jako p prvím experimentu - zahynula... Je to dásné, ale uvÄdomte si, Áe v nÄÄem podobném mnozí (mnohé) z nás Áíjí (ne týká-li se to Áen Äi muÁÄ, ale zÄstanu "pro dnes" u pÄíkladu Áen). NesÄetnÄ tazatelek, kdyÁ popsaly svou zoufal mne ptalo: „Co dál? Jak z toho teÄ, hned?“ Ovšem, v situaci, kdy vztah „malátní“, kdy „hyne“, je okamÄitá pomoc tÄÄká. PrÄšvih vznikal delší dobu ‐ ony se nijak nebránily tÄm zprvu „drobnostem“ a tak se stal chronickým.

ZaÄínalo to zvolna. Posbírat roztroušené prádlo, uklidit, pÄípravit snídani, do práce, vymyslet, co nakoupit, co uvaÄí, zjistit, jestli je s dátmí všechno v poÄádku, dohlíÄet na nÄ, prostÄ ty „všední“ dom práce. ManÄel, který pÄíjde do uklizeného, jen s úsmÄvem pronese: „Co ty vlastnÄ dáláš celej den?“, a vÄnuje se sobÄ, svým zájmÄm. VÄtšina Áen má v sobÄ (pÄíznejme si to, kudlaneÄky) ‐ nÄkde v genech zakódovaný pÄíkaz: Áena má zástÄrku proto, aby všechno pÄíkryla. Proto, kdyÁ se stane nÄ nemÄlo, radÄji mlÄí, „protoÁe se nechce hádat, chce mít doma klid“. Dny, másíce, roky ‐ plynou zvolna dál. Posléze bývá po veÄerech sama, snaÁí se zapomenout, nevnímat rÄzná drobná Äi vÄtší pÄíkoÄí. Teplota vody ve dábanu zvolna stoupá… Rodina zapadá do stereotypu. A stereotyp, jak známo, bývá ubíjející.

Jak uÁ jsem mnohokrát opakovala: kdyÁ tÄ kdykoliv najde tam, kde „máš být“, kdyÁ jednáš stále stejnÄ, a jsi tak pÄíííšernÄ pÄedvídatelná (kdyÁ tÄ zná a má jako „kredenc v kuchyni“), tak se uÁ nemá o co snaÁit, proÄ se o tebe ucházet, pÄedcházet si tÄ ‐ ano, vzpomeÄte na dn randící, dny kouzelných zaÄtÄ. On tÄ má pÄeÄtenou, najisto ví, kde jsi, co udÄláš, co Äekneš… nechci Äíkat, Áe by vztah v „hlubokém manÄelství" má být stejný, jako v zaÄtÄcích, ale vÄÄím, Áe mi rozur

Uznávám, jsou muÁi (záÄné výjimky potvrzující pravidlo), kteÄí jsou vÄrní, zodpovÄdní, stále stejnÄ milující, starostl všíhaví, pozorní… a dál si ostatnÄ doplÄte podle svého pÄání, prostÄ ideální navÁdycky, nadosmrti. Ale vÄtšina lidí (ono je jedno, kdo z tÄch dvou je onou „kredencí“ a kdo tím druhým) potÄebuje pro vztah nÄjaký dáj. Trochu nejistoty, dávod, proÄ se snaÁit. Uvedu pÄíklad: v zamÄstnání si také nemÄÄete dovolit „cokoliv“, musíte se urÄítým zpÄsobem chovat, ovládat ‐ nebo… Tak proÄ nemít urÄité zábrany i ve vztahu? ProÄ tím, Áe si nÄkoho vezmu, pÄestanu brát jakékoliv ohledy? PÄestanu se snaÁit nÄjak tomu druhému zalíbit? A ruku na srdce ‐ mnohokrát je to i ona „pohodlnost“ ‐ kdy si Äekneme: "paneboÁe, jsem doma, tak co bych si dála násilí?" A dále ‐ kdyÁ partner dála nÄco, co se mi zrovna nelíbí ‐ co bych mu to Äíkala, proÄ by nemohl… vÁdyÄ je doma... A pÄedevším: chci mít klid, nechci se zase hádat... stereotyp zatím pÄídává na teplotÄ… KdyÁ si pak druhý dovolí i to, na co by dÄíve ani nepomyslel, je nemoÁné dne na den všechno zmÄnit. (Dovolí si ovšem jen to, co ho ty necháváš!) PÄíklad: hledá sebemenší chybiÄky, za které by tÄ seÄval, a ty hned uvaÄuješ, Áe vlastnÄ má pravdu... Áe to a to js špatnÄ… (kolikrát jste se pohádali pro nÄco, co mávlastnÄ udÄlat on)?

Náprava? Poradit ti mohou rÄzné poradny, kamarádky, mnohá z nás má nejvÄtší oporu v mamince. Ale jediná opravdová pomoc, která nÄco zmÄÁe ‐ je v té kaÁdé „chudince ÁabiÄce“. Na rozdíl od té pÄvodní ÄtyÄnohé se „lidská ÁabiÄka“ máÁe pouÄít, zamyslet nad svým jednáním a vyvodit dásledky. Rozhodnout se situaci zmÄnit. Nebát se. Ne, neÄíkejte, Áe to uÁ nejde. VÁdycky a ze všeho je nÄjaké vých Jen najít odvahu, dáslednost a víru v sebe.

- Odvahu zastat se sama sebe, pÄípadnÄ dáti,
- zvládnout být dásledná ‐ kdyÁ nÄco Äeknu, tak to dodrÁím, aby má slova nebyla jak sníh (stejnÄ lehce, jak je Äíkám, tak na nÄ zapomínám, nedodrÁím, co jsem Äekla, omlouvám svou nedáslednost),
- vÄÄí si ‐ vÄÄí, Áe jsem plnohodnotný ÄlovÄk a pÄesvÄdit o tom i ostatní, nenechat se poniÁovat.

to, Áe se udeptaný pozvedne, zaÄne se chovat jako „normální ÄlovÄk“ a doÁadovat se vÄi sobÄ slušného jednání, mnohokrát právÄ to vztah zachrání. VÄÄte mi, ÁabiÄky, já vím, Áe je to nesmírnÄ tÄká, tÄesete hrÄzou, Áe "budete samy", ale - není všechno lepší, neÁ to vaÄení se ve dábanu? Mimochodem pÄevÁná, fakt pÄevÁná vÄtšina tÄch, které se tak bály, Áe uÁ si nikdy .... no, však více co - tak našly fajn partnera.

d@niela

P.S. Tenhle článěk byl na Kudlance u pÅ™ed deseti léty, tak moÅ¾ná někteře "stálíce" si ho ještÅ pamatují. vÅ™ím, Åe zopakování neškodí - hlavnÅ pro ty, které se ve svém dÅbánu právÅ plácají... :-)))